

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

RŁO.410.1.2019.JZL

Łódź, 30 grudnia 2020 r.

DECYZJA nr RŁO 11/2020

- I.** Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 i 1086) po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **uznaje za praktykę ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów** zawarcie przez Walter Kompressortechnik Polska Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łodzi z dystrybutorami na krajowym rynku hurtowej sprzedaży kompresorów porozumienia ograniczającego konkurencję na krajowym rynku detalicznej sprzedaży kompresorów, polegającego na ustalaniu minimalnych cen odsprzedaży tych produktów.
- II.** Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 i 2 w związku z art. 89a ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 i 1086), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zakresie określonym w pkt. I sentencji niniejszej decyzji, **nakłada** na Walter Kompressortechnik Polska Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łodzi **karę pieniężną w wysokości 129.123 zł** (słownie: sto dwadzieścia dziewięć tysięcy sto dwadzieścia trzy złote), płatną do budżetu państwa.
- III.** Na podstawie art. 77 ust. 1 oraz art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 i 1086) oraz na podstawie art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego

(Dz. U. z 2020 r., poz. 256 i 695) w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **obciąży** Walter Kompressortechnik Polska Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łodzi **kosztami** postępowania antymonopolowego w wysokości **206,10 zł** (słownie: dwieście sześć złotych dziesięć groszy) i zobowiązuje do uiszczenia tych kosztów na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

UZASADNIENIE

- (1) Postępowanie antymonopolowe w sprawie, której dotyczy niniejsza decyzja, zostało wszczęte po uprzednim przeprowadzeniu przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „**Prezes UOKiK**” lub „**Prezes Urzędu**”) postępowania wyjaśniającego o sygn. RŁO-400-05/17/JZL mającego na celu wstępne ustalenie, czy na rynku wprowadzania do obrotu lub odsprzedaży produktów marki Walter Kompressortechnik nastąpiło naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (dalej jako: „**uokik**”) uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego, w tym czy sprawa ma charakter antymonopolowy.
- (2) W ramach postępowania wyjaśniającego przeprowadzono przeszukanie w siedzibie Walter Kompressortechnik Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi (dalej jako: „**Walter**” „**Spółka**” lub „**Przedsiębiorca**”).
- (3) W związku z ustaleniami dokonanyymi w toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego Prezes UOKiK w dniu 5 kwietnia 2019 r. wszczął postępowanie antymonopolowe wobec Walter Kompressortechnik Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi w sprawie zawarcia przez ww. Przedsiębiorcę z dystrybutorami na krajowym rynku hurtowej sprzedaży kompresorów porozumienia ograniczającego konkurencję na krajowym rynku detalicznej sprzedaży kompresorów, polegającego na ustalaniu minimalnych cen odsprzedaży ww. produktów, co może stanowić naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.
- (4) Dnia 5 kwietnia 2019 r. Prezes Urzędu wydał ponadto postanowienie, w którym zaliczył w poczet dowodów w postępowaniu antymonopolowym informacje i dokumenty

uzyskane przez Prezesa Urzędu w postępowaniu wyjaśniającym prowadzonym pod sygnaturą RŁO-400-05/17/JZL.

- (5) O wszczęciu postępowania antymonopolowego i możliwości odniesienia się do przedstawionych zarzutów strona została zawiadomiona w dniu 5 kwietnia 2019 r.
- (6) W piśmie z dnia 31 maja 2019 r. Przedsiębiorca, na podstawie art. 89a ust. 1 uokik, zwrócił się do Prezesa Urzędu z wnioskiem w sprawie rozpoczęcia procedury dobrowolnego poddania się karze pieniężnej. Pismem z dnia 14 października 2019 r. Prezes Urzędu poinformował Walter o rozpoczęciu procedury dobrowolnego poddania się karze pieniężnej.
- (7) W piśmie z dnia 25 listopada 2019 r. Prezes Urzędu przedstawił Spółce, stosownie do art. 89a ust. 5 uokik, wstępne ustalenia postępowania antymonopolowego oraz przewidywaną treść decyzji. Ponadto Prezes Urzędu przedstawił informacje dotyczące wysokości kary pieniężnej, a także poinformował o skutkach wniesienia odwołania wynikających z art. 81 ust. 3a uokik.
- (8) Stanowisko Spółki wobec wstępnych ustaleń postępowania antymonopolowego zostało przekazane Prezesowi UOKiK pismem z dnia 9 grudnia 2019 r.
- (9) Prezes UOKiK w piśmie z dnia 29 kwietnia 2020 r. odniósł się do argumentów Przedsiębiorcy zawartych w jego stanowisku z dnia 9 grudnia 2019 r.
- (10) W dniu 24 czerwca 2020 r. Walter poinformował Prezesa UOKiK, że akceptuje karę pieniężną w wysokości 129.123 zł (słownie: sto dwadzieścia dziewięć tysięcy sto dwadzieścia trzy złote). Spółka potwierdziła także, że została poinformowana o zarzucanych jej naruszeniach, umożliwiono jej zajęcie stanowiska, a także została pouczona o skutkach wniesienia odwołania.
- (11) W dniu 26 listopada 2020 r. Prezes Urzędu zawiadomił stronę o zakończeniu prowadzenia postępowania dowodowego w sprawie, poinformował również o możliwości zapoznania się z całością materiału dowodowego.

Prezes Urzędu na podstawie zebranego materiału dowodowego ustalił, co następuje:

- (12) Przedmiotem postępowania w niniejszej sprawie jest ocena ustaleń dokonywanych przez stronę niniejszego postępowania w zakresie cen odsprzedaży kompresorów z dystrybutorami tych produktów (dalej jako: „**dystrybutorzy**” lub „**dealerzy**”) pod

kątem zawartego w art. 6 ust. 1 pkt 1 uokik zakazu zawierania porozumień ograniczających konkurencję.

1. Strona postępowania

- (13) Walter Kompressortechnik Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi jest spółką prawa handlowego działającą od 2004 r. wpisaną do rejestru przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, XX Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, pod numerem KRS: 0000208444. Przedmiotem działalności Walter jest w szczególności produkcja sprzętu i wyposażenia do napędu hydraulicznego i pneumatycznego, produkcja pozostałych pomp i sprężarek oraz sprzedaż hurtowa pozostałych maszyn i urządzeń.

Dowód:

- informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z Rejestru Przedsiębiorców KRS z dnia 30 grudnia 2020 r. (k. 566-569)

- (14) Zakres terytorialny działania Spółki obejmuje głównie Polskę, a także Litwę, gdzie znajduje się filia Spółki.

Dowód:

- Pismo Spółki z dnia 7 czerwca 2017 r. (k. 17)

- (15) Walter zajmuje się produkcją oraz wprowadzaniem do obrotu maszyn i urządzeń do wytwarzania i obróbki sprężonego powietrza. W swoim asortymencie Spółka posiada głównie kompresory (sprężarki) tłokowe i śrubowe, a także osuszacze, filtry sprężonego powietrza i separatory oraz inne akcesoria. Powyższe maszyny, urządzenia i akcesoria są sprzedawane pod marką Walter Kompressortechnik. Spółka jest właścicielem znaku towarowego „Walter Kompressortechnik”.

Dowód:

- Pismo Spółki z dnia 7 czerwca 2017 r. (k. 17)

2. Produkty Walter Kompressortechnik

- (16) Porozumienie objęte zakresem niniejszej decyzji dotyczy kompresorów (sprężarek), czyli maszyn i urządzeń do wytwarzania i obróbki sprężonego powietrza, produkowanych oraz wprowadzanych do obrotu przez Walter.

(17) Z ustaleń Prezesa UOKiK wynika, że kompresory wprowadzane do obrotu przez Walter mają zastosowanie w wielu gałęziach przemysłu i usługach. Kompresory (sprężarki) tłokowe wykorzystywane są między innymi przez warsztaty samochodowe oraz mniejsze firmy produkcyjne i usługowe, jak również przez większe zakłady jako stanowiskowe źródło powietrza. Kompresory tłokowe są wykorzystywane do zasilania w sprężone powietrze małych i średnich narzędzi pneumatycznych, urządzeń warsztatowych i maszyn produkcyjnych o małym zapotrzebowaniu na sprężone powietrze. Kompresory (sprężarki) śrubowe to urządzenia, które charakteryzują się lepszymi parametrami technicznymi i jakościowymi sprężonego powietrza od sprężarek tłokowych. Odbiorców tych kompresorów można podzielić na trzy grupy w zależności od mocy ww. maszyn: a) od 2,2 kW do 15 kW, b) od 18,5 kW do 45 kW i c) od 55kW do 315 kW.

Dowód:

- Pismo Spółki z dnia 7 czerwca 2017 r. (k. 18-19)

3. System dystrybucji Walter

(18) Walter sprzedaje swoje produkty za pośrednictwem niezależnych dystrybutorów (dealerów) działających na terenie całego kraju prowadzących sklepy z maszynami i urządzeniami pneumatycznymi oraz elektronarzędziami, zarówno stacjonarne, jak i internetowe, a także sprzedających ww. produkty na portalach internetowych np. Allegro.pl. Dystrybutorzy sprzedają produkty marki Walter Kompressortechnik bezpośrednio do odbiorców końcowych lub do pośredników zajmujących się dalszą odsprzedażą. Spółka nie posiada zorganizowanej sieci dystrybutorów, nie podpisuje umów o dystrybucję produktów własnej marki, a warunki współpracy z dystrybutorami ustalane są z każdym kontrahentem indywidualnie. Z ustaleń Prezesa Urzędu wynika, że Spółka współpracuje z ok. [...] dystrybutorami na terenie całego kraju. Dystrybutorzy produktów Walter sprzedają również produkty konkurencyjnych marek.

Dowód:

- Pismo Spółki z dnia 7 czerwca 2017 r. (k. 19-24)

(19) Przy sprzedaży dystrybutorom kompresorów swojej marki Walter posługuje się cennikiem, w którym ceny sprzedaży kompresorów prezentowane są jako ceny netto

wyrażone w walucie PLN lub EUR. Ceny produktów marki Walter Kompressortechnik są ustalane przez Dyrektora Naczelnego oraz Dyrektora Handlowego, a następnie w formie cennika przekazywane do dystrybutorów. Spółka stosuje wobec dystrybutorów zróżnicowane rabaty w wysokości [...] lub większe ustalane w wyniku indywidualnych negocjacji.

Dowody:

- Cennik 01.2017 dla Handlowca (k. 203-232)
- Cennik 03.2018 dla Handlowca (k. 233-265)
- Notatka z odbierania wyjaśnień od Prezesa Zarządu – [...] (k. 166-167)
- Notatka z odbierania wyjaśnień od Dyrektora Handlowego – [...] (k. 169-170)

4. Działania Walter będące przedmiotem niniejszej decyzji

4.1. Ustalanie minimalnych cen odsprzedaży produktów Walter Kompressortechnik

- (20) Prezes Urzędu ustalił, że zasady współpracy pomiędzy Walter a dystrybutorami zakładały ustalenia co do minimalnych cen odsprzedaży produktów Walter Kompressortechnik w Internecie (tj. cen, poniżej których - zgodnie z ustaleniami pomiędzy Walter a dystrybutorami - dystrybutorzy nie mieli odsprzedawać produktów Walter Kompressortechnik w Internecie).
- (21) Z ustaleń Prezesa UOKiK wynika, że od połowy 2016 r. do Spółki wpływały informacje od dystrybutorów – za pośrednictwem przedstawicieli handlowych Walter lub wiadomości e-mail – dotyczące stosowania przez innych dystrybutorów odsprzedających kompresory marki Walter Kompressortechnik w sklepach internetowych oraz na aukcjach internetowych, głównie na Allegro.pl, cen – w ich ocenie – rażąco niskich biorąc pod uwagę koszty zakupu ww. urządzeń lub wynagrodzenie dla portalu Allegro. Otrzymywane od dystrybutorów wiadomości e-mail wskazywały adresy stron internetowych sklepów zawierających ceny odsprzedaży produktów Walter Kompressortechnik do odbiorców końcowych oraz adresy (linki) aukcji internetowych prowadzonych na portalach aukcyjnych przez dystrybutorów. W przesyłanych wiadomościach dystrybutorzy często również wzywali Spółkę do podjęcia działań w celu podniesienia cen produktów wskazywanych jako zaniżone.

Dowody:

- e-mail z 04.07.2016 r. od. [...] do [...]

- e-mail z 05.07.2016 r. od [...] do [...]
- e-mail z 23.08.2016 r. od [...] do [...]
- e-mail z 24.08.2016 r. od [...] do [...]
- e-mail z 29.08.2016 r. od [...] do [...]
- e-mail z 30.08.2016 r. od [...] do [...]
- e-mail z 07.09.2016 r. od [...] do [...]
- e-mail z 20.09.2016 r. od [...] do [...]
- e-mail z 25.10.2016 r. od [...] do [...]
- e-mail z 02.11.2016 r. od [...] do [...]
- e-mail z 15.11.2016 r. od [...] do [...]
- e-mail z 11.01.2016 r. od [...] do [...]
- e-mail z 16.01.2017 r. od [...] do [...]
- e-mail z 06.02.2017 r. od [...] do [...]
- e-mail z 10.02.2017 r. od [...] do [...]
- e-mail z 11.02.2017 r. od [...] do [...]
- e-mail z 22.02.2017 r. od [...] do [...]
- e-mail z 24.02.2017 r. od [...] do [...]

(k. 273-293)

- (22) Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że przedstawiciele handlowi Walter przekazywali sobie informacje uzyskane od dystrybutorów o „zaniżonych” cenach kompresorów marki Walter Kompressortechnik w Internecie, głównie na portalu Allegro.pl. W wiadomościach e-mail przedstawiciele handlowi Walter informowali się również o zmianie cen dokonanej przez niektórych dystrybutorów w wyniku ich interwencji oraz o konieczności zmiany cen przez pozostałych dystrybutorów, co do których otrzymywali informacje, że zaniżają ceny kompresorów marki Walter Kompressortechnik w Internecie.

Dowody:

- e-mail z 08.09.2016 r. od [...] do [...]
- e-mail z 16.11.2016 r. od [...] do [...]
- e-mail z 17.11.2016 r. od [...] do [...]
- e-mail z 17.11.2016 r. od [...] do [...]
- e-mail z 24.11.2016 r. od [...] do [...]
- e-mail z 29.11.2016 r. od [...] do [...]
- e-mail z 15.02.2017 r. od [...] do [...]

(k. 294-304)

- (23) Walter w odpowiedzi na kierowane do niego skargi dystrybutorów dotyczące zaniżania cen przez ich konkurentów sprzedających kompresory marki Walter Kompressortechnik w Internecie wzywał za pomocą wiadomości e-mail niedyscyplinowanych dystrybutorów do podniesienia cen.

Dowody:

- e-mail z 23.09.2016 r. od [...] do [...]

- e-mail z 16.12.2016 r. od [...] do [...]
- e-mail z 20.01.2017 r. od [...] do [...]
- e-mail z 20.01.2017 r. od [...] do [...]
- e-mail z 06.02.2017 r. od [...] do [...]
- e-mail z 20.02.2017 r. od [...] do [...]

(k. 306 verte-313)

- (24) Prezes UOKiK ustalił, że w marcu 2017 r. p. [...] zatrudniony na stanowisku Dyrektora Handlowego w Spółce sporządził „Regulamin współpracy dealerskiej przy sprzedaży internetowej z asortymentem marki Walter Kompressortechnik Polska” (dalej: „**Regulamin**”), który został rozesłany drogą elektroniczną do wszystkich dystrybutorów produktów marki Walter Kompressortechnik i współpracujących z nimi pośredników prowadzących sprzedaż detaliczną przez Internet, tj. za pośrednictwem sklepów lub aukcji internetowych np. Allegro.pl. Rozesłanie ww. Regulaminu do dystrybutorów nastąpiło za pośrednictwem przedstawicieli handlowych Spółki, do których została skierowana informacja o konieczności przekazania nowych zasad współpracy do wszystkich kontrahentów, którzy sprzedają produkty marki Walter Kompressortechnik za pośrednictwem Internetu, a także do każdego nowego kontrahenta prowadzącego sprzedaż tą drogą. Regulamin został wysłany do ok. [...] dystrybutorów, co do których Walter miał wiedzę, iż sprzedają produkty jego marki w Internecie.

Dowód:

- e-mail z 01.03.2017r. od [...] do [...] (k. 314-315)

- (25) Zgodnie z oświadczeniem Spółki, Regulamin został opracowany i wprowadzony przez p. [...] bez wiedzy i akceptacji Prezesa Zarządu p. [...] jako organu uprawnionego do reprezentacji Spółki. Za ww. działanie wykraczające poza obowiązki pracownicze p. [...] został ukarany karą nagany.

Dowody:

- Notatka z odbierania wyjaśnień od Prezesa Zarządu – [...] (k. 166-167)
- Pismo Spółki z dnia 31 maja 2019 r. (k. 319, 365, 375)

- (26) Analiza treści ww. Regulaminu wykazała, że ustalał on m.in. minimalne ceny odsprzedaży produktów marki Walter Kompressortechnik w Internecie oraz określał maksymalny rabat, jaki może być udzielany przy sprzedaży internetowej, a także zakazywał oferowania klientom bezpłatnych dodatkowych towarów lub usług (tzw. gratisów). Za nieprzestrzeganie ustalonych w nim zasad współpracy Regulamin

przewidywał kary w postaci pomniejszenia posiadanych przez dealera lub pośrednika rabatów. Stosownie do postanowień Regulaminu ww. zasady wchodziły w życie z dniem 10 marca 2017 r. Integralną część Regulaminu stanowił Załącznik nr 1 określający ceny minimalne netto i brutto kompresorów marki Walter Kompressortechnik sprzedawanych przez Internet.

Dowód:

- „Regulamin współpracy dealerskiej przy sprzedaży internetowej z asortymentem marki Walter Kompressortechnik Polska” z załącznikiem (cennik) (k. 111-117)
- Notatka z odbierania wyjaśnień od Prezesa Zarządu – [...] (k. 166-167)

4.2. Odbieranie przez Walter sygnałów od dystrybutorów odnośnie do nieprzestrzegania ustaleń w zakresie minimalnych cen produktów Walter Kompressortechnik

- (27) Relacje między Walter a dystrybutorami obejmowały odbieranie sygnałów od dystrybutorów o niestosowaniu lub odstępstwach od ustalonych cen minimalnych przez innych dystrybutorów, w tym skarg dealerów dotyczących cen innych dystrybutorów oraz prośb i wezwań dealerów do zdyscyplinowania innych dystrybutorów przez Walter. Materiał dowodowy wskazuje, że sygnały i skargi od dystrybutorów oraz reakcje Walter na nie stanowiły istotną część zasad współpracy między Walter a dystrybutorami w zakresie utrzymywania określonego poziomu cen produktów Walter Kompressortechnik w Internecie – dzięki tym sygnałom Walter mógł kierować do dystrybutorów prośby o dostosowanie cen do określonego poziomu i mógł prowadzić monitoring zachowań dealerów.
- (28) Po wprowadzeniu Regulaminu w życie dystrybutorzy sprzedający produkty marki Walter Kompressortechnik w Internecie zgłaszali bezpośrednio do Spółki przypadki niestosowania się przez ich konkurentów do zasad współpracy określonych w Regulaminie.

Dowody:

- e-mail z 29.03.2017 r. od [...] do [...] (k. 339)
- Notatka z odbierania wyjaśnień od Prezesa Zarządu – [...] (k. 166-167)

- (29) Również przedstawiciele handlowi Walter przekazywali sobie informacje o stosowaniu przez niektórych dystrybutorów cen poniżej poziomu ustalonego w Regulaminie oraz łamaniu zasad współpracy ustalonych w Regulaminie.

Dowody:

- e-mail z 10.05.2017 r. od [...] do [...]
 - e-mail z 11.05.2017 r. godz. 8:51 od [...] do [...]
 - e-mail z 11.05.2017 r. godz. 8:43 od [...] do [...]
 - e-mail z 31 marca 2017 r. od [...] do [...]
- (k. 332-338)

4.3. Działania kontrolujące i dyscyplinujące Walter wobec dystrybutorów

- (30) Z ustaleń Prezesa UOKiK wynika ponadto, że Spółka pilnowała, czy dystrybutorzy stosowali się do cen minimalnych ustalonych w Regulaminie dzięki sygnałom w formie wiadomości sms lub e-mail od innych dystrybutorów i jeśli ceny te nie osiągały ustalonego poziomu, Walter domagał się od dystrybutorów zmiany cen, telefonując lub wysyłając w tym celu również wiadomości sms lub e-mail.

Dowody:

- e-mail z 28.03.2017 r. od [...] do [...] (k. 321)
- e-mail z 03.04.2017 r. od [...] do [...] (k. 337)
- e-mail z 10.05.2017 r. od [...] do [...] (k. 334)

- (31) Wskutek niezastosowania się do zasad określonych w ww. Regulaminie, Walter zastosował sankcję w postaci pozbawienia rabatu i ograniczenia współpracy z dystrybutorem, który dopuścił się naruszenia Regulaminu, tj. [...], występującą na portalu Allegro.pl jako sprzedawca pod nazwą [...].

Dowody:

- e-mail z 23.02.2017 r. od [...] do [...]
 - e-mail z 28.03.2017 r. od [...] do [...]
 - e-mail z 29.03.2017 r. od [...] do [...]
 - e-mail z 04.04.2017 r. od [...] do [...]
 - e-mail z 24.04.2017 r. godz. 9:14 od [...] do [...]
 - e-mail z 24.04.2017 r. godz. 13:54 od [...] do [...]
 - e-mail z 24.04.2017 r. godz. 14:33 od [...] do [...]
- (k. 317-326)
- pismo [...] z 14 sierpnia 2018 r. (k. 143-151)

4.4. Zaprzestanie przez Walter ustalania minimalnych cen odsprzedaży produktów Walter Kompressortechnik w Internecie

(32) W dniu 30 maja 2017 r. Spółka przekazała dystrybutorom informację o zakończeniu obowiązywania Regulaminu ustalającego minimalne ceny odsprzedaży kompresorów marki Walter Kompressortechnik w Internecie.

Dowód:

- e-mail z 30.05.2017 r. od [...] do [...] (k. 316)

(33) W odpowiedzi na powyższe dystrybutorzy pytali Spółkę, czy zakończono pilnowanie cen w Internecie oraz wskazywali dystrybutorów nadal zaniżających ceny kompresorów marki Walter Kompressortechnik w Internecie, jednakże Walter nie reagował na ww. sygnały.

Dowód:

- e-mail z 30.05.2017 r. od [...] do [...]
- e-mail z 13.02.2018 r. od [...] do [...]
- e-mail z 15.02.2018 r. od [...] do [...]
(k. 328-331)
- Pismo Spółki z dnia 31 maja 2019 r. (k. 349)

(34) W dniu 5 marca 2019 r. jeden z dystrybutorów zrezygnował ze współpracy z Walter w zakresie sprzedaży kompresorów marki Walter Kompressortechnik wskazując jako powód „brak marży”.

Dowód:

- Pismo Spółki z dnia 31 maja 2019 r. (k. 354, 364, 399)

(35) W maju 2019 r. Walter wydał oświadczenie, iż nie jest podmiotem regulującym ceny odsprzedaży lub rozstrzygającym ewentualne spory między dystrybutorami. Oświadczenie to Spółka przekazuje dystrybutorom w odpowiedzi na ich e-maile dotyczące polityki cenowej ich konkurentów.

Dowód:

- Pismo Spółki z dnia 31 maja 2019 r. (k. 389-398)

(36) W dniu 1 października 2019 r. Walter skierował do dystrybutora wykluczonego ze współpracy wskutek niezastosowania się do Regulaminu, tj. do [...], pismo informujące o możliwości ponownego nawiązania współpracy w zakresie sprzedaży produktów marki Walter Kompressortechnik.

Dowód:

- Pismo Spółki z dnia 14 października 2019 r. (k. 492-494)

W oparciu o przedstawiony stan faktyczny, Prezes Urzędu zważył, co następuje:

- (37) Stronie niniejszego postępowania antymonopolowego postawiony został zarzut zawarcia z dystrybutorami na krajowym rynku hurtowej sprzedaży kompresorów porozumienia ograniczającego konkurencję na krajowym rynku detalicznej sprzedaży kompresorów, polegającego na ustalaniu minimalnych cen odsprzedaży ww. produktów, czyli porozumienia ograniczającego konkurencję, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 uokik.

1. Interes publiczny

- (38) Zgodnie z art. 1 ust. 1 uokik ustawa ta określa „warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów”. Tak określony cel ustawy oznacza, że ma ona charakter publiczny i służy ochronie interesu publicznego (ogólnospołecznego). Publiczny charakter ustawy oznacza, że Prezes UOKiK nie może podejmować działań w celu ochrony interesów indywidualnych. Ochrona konkurencji jako mechanizmu funkcjonowania gospodarki dokonywana jest ze względu na fakt, że praktyki naruszające zakaz zawierania porozumień ograniczających konkurencję godzą w interes odbiorców, a ostatecznie w dobrobyt konsumenta. Interes publiczny w postępowaniu administracyjnym nie jest pojęciem jednolitym i stałym. W każdej sprawie winien być on ustalony i konkretyzowany.
- (39) Przedmiotem niniejszego postępowania jest porozumienie dystrybucyjne co do minimalnych cen odsprzedaży produktów. Ten rodzaj zawartego pomiędzy Walter a dystrybutorami porozumienia cenowego zaliczany jest do najcięższych naruszeń prawa ochrony konkurencji. Porozumienia takie zazwyczaj wywołują niekorzystne skutki na rynku, zniekształcając, ograniczając albo eliminując na nim konkurencję, przez co naruszają interes ogólnospołeczny.
- (40) Prezes UOKiK uznał, że w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia interesu publicznego polegającego na zapewnieniu właściwych warunków funkcjonowania

rynku. Naruszeniu uległy zasady konkurencji, które powinny zostać zachowane w postaci swobody dystrybutorów w kształtowaniu w relacji z nabywcą cen sprzedawanych przez siebie produktów. Wymaga to oceny w świetle przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

- (41) Działania Walter zakłócały konkurencję poprzez uniemożliwianie lub utrudnianie podmiotom nabywającym produkty Walter Kompressortechnik konkurowanie ceną z innymi dystrybutorami w zakresie sprzedaży produktów Walter Kompressortechnik. Działania Walter ograniczały poziom niepewności między uczestnikami porozumienia i tym samym uderzały w istotę konkurencji rynkowej.
- (42) Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 23 listopada 2011 r. (sygn. akt. III SK 21/11) oraz z dnia 5 czerwca 2008 r. (sygn. akt. III SK 40/07) uznał, że *naruszenie interesu publicznego w rozumieniu art. 1 ust. 1 u.o.k.k., polega na zawarciu porozumienia dotyczącego zasadniczego parametru konkurencji na rynku, jakim jest cena.*
- (43) Działania podejmowane przez Walter odnosiły się do szerokiego kręgu podmiotów, tj. podmiotów nabywających kompresory na użytek własny lub w celu ich dalszej odsprzedaży przez Internet innym odbiorcom końcowym. Prezes Urzędu uznał, że zachowania Walter podejmowane w niniejszej sprawie miały realny i bezpośredni wpływ na interes ekonomiczny szerokiego kręgu uczestników rynku, a w efekcie na szerokie grono odbiorców końcowych.
- (44) Podsumowując powyższe, Prezes Urzędu stwierdził naruszenie interesu publicznego, gdyż uzgodnienia dokonywane przez Walter z jego dystrybutorami były tego rodzaju, że zaburzały prawidłowość funkcjonowania mechanizmu konkurencji jako optymalnego sposobu podziału dóbr w społecznej gospodarce rynkowej. Wobec czego należy uznać, że w niniejszej sprawie zaistniały podstawy do podjęcia przez Prezesa UOKiK działań w interesie publicznym.

2. Naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 1 uokik

- (45) Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 uokik zakazane są porozumienia, których celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym, polegające w szczególności na ustalaniu, bezpośrednio lub pośrednio, cen i innych warunków zakupu lub sprzedaży towarów. Z uwagi na fakt, iż porozumienie w

niniejszej sprawie zawarte zostało przez Walter jako producenta kompresorów z dystrybutorami tych produktów, porozumienie to określa się mianem porozumienia wertykalnego. Stronie postępowania zarzucono zawarcie porozumienia z dystrybutorami polegającego na ustalaniu minimalnych cen odsprzedaży produktów.

- (46) W celu ustalenia, czy przedsiębiorca dopuścił się naruszenia przepisu art. 6 ust. 1 uokik, Prezes Urzędu musi ustalić następujące przesłanki:
- zawarcie porozumienia pomiędzy przedsiębiorcami;
 - celem lub skutkiem porozumienia było wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym;
 - porozumienie nie podlega wyłączeniu spod zakazu.

Status przedsiębiorcy

- (47) Zakaz stosowania praktyk ograniczających konkurencję adresowany jest wyłącznie do przedsiębiorców. Zgodnie z definicją przedsiębiorcy, zawartą w art. 4 pkt 1 uokik pod pojęciem tym należy rozumieć m.in. przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r., poz. 1292 ze zm., dalej jako „**upp**”). Zgodnie z przepisami upp przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą, tj. jest zorganizowaną działalność zarobkową, wykonywaną we własnym imieniu i w sposób ciągły (art. 4 ust. 1 i art. 3 upp). Za przedsiębiorcę uznaje się więc podmiot, który spełnia łącznie określone ww. przepisami kryteria podmiotowe i przedmiotowe, tj. po pierwsze jest osobą fizyczną, osobą prawną lub jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, po drugie wykonuje we własnym imieniu i w sposób ciągły zarobkową działalność gospodarczą.
- (48) Strona niniejszego postępowania antymonopolowego uczestniczy w obrocie gospodarczym jako osoba prawna, tj. spółka prawa handlowego, prowadząca we własnym imieniu działalność zarobkową o charakterze zorganizowanym i ciągłym. Spółka prowadzi zatem we własnym imieniu działalność gospodarczą i posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów upp. W konsekwencji jest ona również przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 uokik i podlega regulacjom tej ustawy, w tym

mają do niej zastosowanie przepisy dotyczące zakazu stosowania praktyk ograniczających konkurencję.

- (49) Mając na uwadze powyższe nie ulega wątpliwości, iż podmiot, przeciwko któremu zostało przeprowadzone postępowanie w przedmiotowej sprawie może być adresatem decyzji Prezesa Urzędu.

Rynek właściwy

- (50) Praktyki ograniczające konkurencję ujawniają się na określonym rynku, dlatego konieczne jest zdefiniowanie rynku właściwego w niniejszej sprawie. Zgodnie z art. 4 pkt 9 uokik przez rynek właściwy rozumie się rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji.
- (51) Z przywołanej wyżej definicji ustawowej wynika zatem, że rynek właściwy określa się zarówno w ujęciu produktowym (przedmiotowym), jak i geograficznym (terytorialnym). Rynek w znaczeniu przedmiotowym odnosi się do towarów w rozumieniu art. 4 pkt 7 uokik. Natomiast rynek w ujęciu geograficznym odnosi się do obszaru, na jakim towary te są oferowane. Przez towary należy rozumieć zarówno rzeczy, jak i energię, papiery wartościowe i inne prawa majątkowe, usługi, a także roboty budowlane (art. 4 pkt 7 ww. uokik). Pojęcie rynku właściwego odnosi się przedmiotowo do wszystkich wyrobów (usług) jednego rodzaju, które ze względu na swoje szczególne właściwości odróżniają się od innych wyrobów (usług) w taki sposób, że nie istnieje możliwość dowolnej ich zamiany. Rynek właściwy produktowo obejmuje wszystkie towary, które służą zaspokajaniu tych samych potrzeb nabywców, mają zbliżone właściwości, podobne ceny i reprezentują podobny poziom jakości. Niezbędnym elementem rynku właściwego jest także jego wymiar geograficzny, tj. obszar, na którym warunki konkurencji, mające zastosowanie do określonych towarów, są zbieżne dla wszystkich konkurentów. Zatem, aby wyznaczyć rynek właściwy określoną działalność poddaje się analizie z punktu widzenia produktowego (asortymentowego), a także geograficznego. Wyznaczenie rynku właściwego

produktowo powinno opierać się na zbadaniu substytucyjności towarów w oparciu o takie kryteria jak przeznaczenie, właściwości towaru oraz cenę.

Rynek właściwy w ujęciu produktowym

- (52) Z ustaleń Prezesa UOKiK wynika, że kompresory wprowadzane do obrotu przez Walter mają zastosowanie w wielu gałęziach przemysłu i usługach. Kompresory (sprężarki) tłokowe wykorzystywane są między innymi przez warsztaty samochodowe oraz mniejsze firmy produkcyjne i usługowe, jak również przez większe zakłady jako stanowiskowe źródło powietrza. Kompresory tłokowe są wykorzystywane do zasilania w sprężone powietrze małych i średnich narzędzi pneumatycznych, urządzeń warsztatowych i maszyn produkcyjnych o małym zapotrzebowaniu na sprężone powietrze. Kompresory (sprężarki) śrubowe to urządzenia, które charakteryzują się lepszymi parametrami technicznymi i jakościowymi sprężonego powietrza od sprężarek tłokowych. Naruszenie obejmowało obie ww. grupy maszyn.
- (53) W ocenie Prezesa UOKiK, do zawarcia porozumienia doszło na rynku hurtowej sprzedaży kompresorów, natomiast do ograniczenia konkurencji na rynku sprzedaży detalicznej wskazanych produktów. Rynkiem właściwym w ujęciu produktowym zarówno na szczeblu obrotu, na którym doszło do zawarcia porozumienia, jak i na szczeblu obrotu, na którym porozumienie ograniczało konkurencję był więc rynek sprzedaży (odpowiednio hurtowej lub detalicznej) kompresorów (sprężarek).
- (54) Uwzględnienie w niniejszej sprawie hurtowej sprzedaży kompresorów jako rynku, na którym zawarto porozumienie wynika z faktu, że zarzucane porozumienie zostało zawarte pomiędzy podmiotem, który na terytorium Polski produkuje oraz wprowadza do obrotu kompresory, a współpracującymi z nim dystrybutorami detalicznymi.
- (55) W odniesieniu do rynku, na którym porozumienie ograniczało konkurencję, Prezes UOKiK uznał, że jest to rynek detalicznej sprzedaży kompresorów, przy czym w ocenie Prezesa UOKiK nie ma podstaw do ograniczenia tak zdefiniowanego rynku poprzez wyodrębnienie kanału dystrybucji internetowej. Ustalenie cen dla sprzedaży w kanale internetowym wpływa bowiem na ceny sprzedaży w sklepach stacjonarnych.

Rynek właściwy w ujęciu geograficznym

- (56) Analizując okoliczności niniejszej sprawy, Prezes Urzędu doszedł do przekonania, że zarówno rynek, na którym zawarto porozumienie, tj. rynek hurtowej sprzedaży kompresorów, jak i rynek, na którym porozumienie ograniczało konkurencję, tj. rynek detalicznej sprzedaży kompresorów mają w przedmiotowej sprawie wymiar krajowy.
- (57) Należy stwierdzić, że na krajowy wymiar rynku hurtowej sprzedaży kompresorów wskazuje fakt, że hurtowa sprzedaż kompresorów prowadzona jest na rzecz odbiorców z całego kraju (w niniejszej sprawie odbiorcy - dystrybutorzy produktów Walter mają swoje siedziby na terenie Polski), a jej warunki nie różnią się istotnie pomiędzy poszczególnymi regionami Polski. Z ustaleń Prezesa Urzędu wynika, że dystrybutorzy kompresorów w Polsce nabywają te produkty co do zasady od podmiotów działających na terenie Polski (producentów lub importerów). Dla przykładu można wskazać, że międzynarodowa grupa kapitałowa [...] sprzedaje na terenie Polski kompresory swoich marek jak [...] i [...] odpowiednio przez [...] oraz [...], zaś inne marki kompresorów ([...]), za pośrednictwem autoryzowanych partnerów handlowych na terenie Polski.
- (58) W odniesieniu do rynku detalicznej sprzedaży kompresorów należy również stwierdzić, że obejmuje on terytorium Polski, bowiem odbiorcami detalicznymi są przedsiębiorcy lub konsumenci z całego kraju, warunki konkurencji na rynku sprzedaży detalicznej nie są zróżnicowane regionalnie, zaś odbiorcy detaliczni zaopatrują się co do zasady u polskich dostawców.

Zawarcie porozumienia przez Walter z dystrybutorami

Charakter porozumienia

- (59) Porozumienia ograniczające konkurencję mogą mieć charakter horyzontalny lub wertykalny. Porozumienia horyzontalne, poziome, zawierane są między przedsiębiorcami działającymi na tym samym szczeblu obrotu gospodarczego, natomiast porozumienia wertykalne, pionowe, zawierane są między przedsiębiorcami działającymi na różnych szczeblach obrotu. Prawidłowe zakwalifikowanie danego porozumienia jako horyzontalnego lub wertykalnego przekłada się na jego ocenę z punktu widzenia ewentualnych wyłączeń spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję. Charakter porozumienia może także wpływać na wysokość nakładanych

na uczestników porozumienia kar pieniężnych, o których mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1 i 2 uokik.

- (60) W niniejszej sprawie Prezes Urzędu stwierdził, że Walter i jego dystrybutorzy byli stronami porozumienia o charakterze wertykalnym, tj. porozumienia pomiędzy podmiotami działającymi na różnych szczeblach obrotu. Działający na wyższym szczeblu obrotu dostawca produktów, tj. Walter, zawarł porozumienie z dystrybutorami zajmującymi się dalszą odsprzedażą tych produktów, tj. z podmiotami działającymi na niższym, detalicznym szczeblu obrotu. Wobec takiego ukształtowania relacji między uczestnikami przedmiotowego porozumienia, należy uznać, że miało ono charakter wertykalny.

Forma porozumienia

- (61) Pod pojęciem porozumienia w prawie ochrony konkurencji rozumie się wszelkie relacje między przedsiębiorcami będące wyrazem wspólnych zamierzeń odnośnie do podejmowanych zachowań rynkowych, nawet gdy nie przybierają formy prawnie wiążącej umowy. Zgodnie z art. 4 pkt 5 uokik, przez porozumienie rozumie się: a) umowy zawierane między przedsiębiorcami, między związkami przedsiębiorców oraz między przedsiębiorcami i ich związkami albo niektóre postanowienia tych umów, b) uzgodnienia dokonane w jakiegokolwiek formie przez dwóch lub więcej przedsiębiorców lub ich związki, c) uchwały lub inne akty związków przedsiębiorców lub ich organów statutowych. Powołany przepis ustanawia bardzo szeroką definicję porozumienia, a wszystkie trzy formy porozumienia, o ile są antykonkurencyjne, są zakazane. Należy podkreślić, że porozumienie w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest pojęciem szerszym niż umowa. Formami porozumienia są bowiem także uzgodnienia w jakiegokolwiek formie oraz uchwały i inne akty. Zakaz porozumień ograniczających konkurencję obejmuje wszelkie formy koordynacji działań między przedsiębiorcami, które w wyniku praktycznej współpracy w sposób celowy prowadzą do wyeliminowania konkurencji oraz ryzyka gospodarczego i które powodują powstawanie warunków rynkowych sprzecznych z regułami wolnej konkurencji.
- (62) Do wykazania istnienia porozumienia ograniczającego konkurencję nie jest zatem konieczne istnienie sformalizowanej umowy, wystarczające jest ustalenie, że nastąpiła świadoma koordynacja zachowań przedsiębiorców i przyjęcie sposobu współdziałania,

którego skutkiem jest ograniczenie konkurencji. Wskazuje się, że istnieje ono także wówczas, gdy dochodzi do uzgodnień dokonanych w jakiegokolwiek formie, tzn. gdy „koordynacja zachowań przedsiębiorców następuje nie w drodze nałożenia prawnie wiążącego obowiązku wspólnego działania, lecz przez świadome wskazanie sposobu współdziałania, którego celem lub skutkiem jest ograniczenie konkurencji”¹. Ponadto za porozumienie w rozumieniu art. 4 pkt 5 uokik może być uznane również faktyczne przystąpienie do realizacji określonej strategii rynkowej². Innymi słowy porozumienie obejmuje także formę koordynacji zachowań między przedsiębiorstwami, która wprawdzie nie stanowi umowy w ścisłym sensie, jednakże świadomie pozwala zastąpić konkurencję połączoną z ryzykiem praktyczną kooperacją. Powyższe prowadzi do takiego ukształtowania warunków konkurencji, które nie odpowiadają normalnym warunkom rynkowym w odniesieniu do rodzaju towarów, rozmiaru i liczby przedsiębiorstw oraz wielkości rozpatrywanego rynku.

- (63) Znajdujący się w posiadaniu Prezesa UOKiK materiał dowodowy wskazuje na to, że Walter oraz dystrybutorzy zawarli porozumienie w rozumieniu prawa polskiego w formie uzgodnień, o których mowa w art. 4 pkt 5 lit. b uokik. Taki wniosek można wysnuć na podstawie dowodów bezpośrednich i pośrednich uzyskanych w toku postępowania antymonopolowego. Całokształt faktów i okoliczności wskazuje na to, że Walter reagował na informacje dystrybutorów dotyczące zaniżania cen przez innych dystrybutorów sprzedających produkty marki Walter Kompressortechnik głównie w kanale internetowym. Wskazać również należy, że w okresie od 10 marca 2017 r. do 30 maja 2017 r. porozumienie zostało usankcjonowane przez Spółkę w postaci obowiązującego Regulaminu współpracy wraz z cennikiem zawierającym ceny minimalne ww. produktów. Należy wskazać, że w związku z sygnałami otrzymywanymi od dystrybutorów Walter od połowy 2016 r. podejmował działania zmierzające do utrzymania minimalnych cen detalicznych kompresorów swojej marki wśród dystrybutorów sprzedających ww. produkty w Internecie. W tym celu za pośrednictwem poczty elektronicznej Walter dyscyplinował dystrybutorów, aby -

¹Wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 5 października 2005 r. sygn. akt VI Aca 1146/04, utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2006 r., sygn. akt III SK 6/06.

² T. Skoczny (red.) *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, komentarz do art. 4 u.o.k.k., baza internetowa Legalis.

sprzedając w Internecie, głównie na aukcjach na portalu Allegro.pl. - nie zaniżali cen, tj. nie stosowali cen, które były wskazywane przez innych dystrybutorów jako rażąco niskie. W późniejszym okresie, tj. od 10 marca 2017 r., dystrybutorzy stosowali ceny minimalne wprost wskazane przez Walter w cenniku stanowiącym załącznik do Regulaminu współpracy z dealerami sprzedającymi asortyment marki Walter Kompressortechnik w Internecie. Zarówno Walter, jak i dystrybutorzy pilnowali ustalonego poziomu cen produktów. W szczególności istotne znaczenie miały informacje przekazywane przez dystrybutorów Walter o konkurentach niestosujących cen minimalnych. Na takie sygnały Walter reagował poprzez dyscyplinowanie dystrybutorów, mające ich skłonić do podniesienia cen do poziomu uzgodnionego. Narzędziem pozwalającym na utrzymywanie cen minimalnych były interwencje Walter w formie komunikacji telefonicznej i mailowej.

- (64) Opisane powyżej zachowanie Walter wypełnia znamiona praktyki zakazanej na mocy art. 6 ust. 1 pkt 1 uokik, tj. porozumienia ograniczającego konkurencję polegającego na ustalaniu, bezpośrednio lub pośrednio, cen i innych warunków zakupu lub sprzedaży towarów. Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy należy wskazać, iż Walter oraz jego dystrybutorzy są stronami porozumienia wertykalnego, które zostało zawarte w formie uzgodnień w rozumieniu prawa polskiego. W rozpatrywanej sprawie porozumienie pomiędzy producentem kompresorów przemysłowych, tj. Walter a dystrybutorami, zajmującymi się dalszą odsprzedażą tych produktów, przyjęło bowiem formę koordynacji zachowań między ww. przedsiębiorstwami. W okresie od 10 marca 2017 r. do 31 maja 2017 r. porozumienie dodatkowo opierało się na stosowaniu cen minimalnych wprost wskazanych przez Walter w cenniku stanowiącym załącznik do Regulaminu współpracy z dealerami sprzedającymi asortyment marki Walter Kompressortechnik w Internecie.
- (65) Podsumowując, istotą analizowanego w niniejszej sprawie wertykalnego porozumienia zawartego pomiędzy Walter a dystrybutorami jego produktów było ustalenie minimalnego poziomu cen detalicznych kompresorów marki Walter Kompressortechnik.

Zakres podmiotowy porozumienia

- (66) Należy wskazać, że z porozumieniem ograniczającym konkurencję mamy do czynienia, gdy doszło do jego zawarcia pomiędzy co najmniej dwoma niezależnymi od siebie przedsiębiorcami.
- (67) W niniejszej sprawie Prezes Urzędu ustalił, że uczestnikiem porozumienia ograniczającego konkurencję jest Walter, zaś pozostałymi uczestnikami tego porozumienia jest ok. [...] współpracujących z tym podmiotem dystrybutorów produktów marki Walter Kompressortechnik wskazanych przez Spółkę w zestawieniu znajdującym się aktach sprawy (k. 103-110), do których został skierowany Regulamin współpracy i co do których Walter miał wiedzę, iż sprzedają kompresory marki Walter Kompressortechnik przez Internet.

Status organizatora porozumienia

- (68) W celu ustalenia, czy w danej sprawie dany podmiot może być uznany za organizatora porozumienia, w przypadku porozumień wertykalnych, organ ochrony konkurencji musi ocenić znaczenie i aktywność dostawcy i dystrybutorów w organizowaniu i realizowaniu wertykalnej sieci dystrybucyjnej³. Wykazanie, kto był organizatorem porozumienia jest niezbędne do ustalenia podmiotów odpowiedzialnych za wystąpienie nielegalnego porozumienia w obrocie gospodarczym, w stosunkach prawnych, a także ustalenia uciążliwości naruszenia.
- (69) Jako organizatora porozumienia ograniczającego konkurencję polegającego na ustalaniu cen odsprzedaży produktów można uznać ten podmiot, który jako lider pełni w nim decydującą rolę wypracowując i wprowadzając w życie koncepcję jego funkcjonowania⁴. Ten podmiot ustala warunki cenowe, które są akceptowane milcząco lub wyraźnie przez pozostałe strony porozumienia (tu dystrybutorów). Jest on także strażnikiem porozumienia, gdyż tworzy i stosuje system monitorowania cen. Od tego podmiotu zależy stosowanie ewentualnych środków represyjnych w celu zmuszenia pozostałych uczestników do stosowania uzgodnionych cen⁵.

³Wyrok Sądu Najwyższego z 4 października 2017 r., sygn. akt III SK 47/16.

⁴Wyrok Sądu Najwyższego z 16 kwietnia 2019 r., sygn. akt I NSK 10/18.

⁵Decyzja Prezesa Urzędu nr DOK-9/2012, decyzja Prezesa Urzędu nr DOK-13/2011 wraz z wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 8 grudnia 2014 r., sygn. akt XVII AmA 94/12.

- (70) Organizatorem porozumienia polegającego na ustalaniu minimalnych cen odsprzedaży produktów jest ten podmiot, który przejawia inicjatywę w podjęciu antykonkurencyjnych działań, i który faktycznie zdecydował o wysokości cen stosowanych przez innych przedsiębiorców. Inicjatywa ta może przybierać formy przesyłania wskazówek, wytycznych skłaniających do określonego zachowania w postaci ustalenia cen odsprzedaży produktów. Organizatorem jest ten podmiot, od którego zależy istnienie i utrzymanie antykonkurencyjnych zachowań w postaci ustalania minimalnych cen odsprzedaży.
- (71) W świetle zgromadzonego materiału dowodowego Prezes Urzędu uznał, że Walter był organizatorem porozumienia polegającego na ustalaniu minimalnych cen odsprzedaży kompresorów w Internecie. Walter pełnił decydującą rolę we współpracy z dystrybutorami polegającej na ustalaniu minimalnych cen odsprzedaży produktów Walter Kompressortechnik w Internecie, tworząc koncepcję jego funkcjonowania i nadając mu określone ramy funkcjonowania w postaci Regulaminu cen minimalnych. Przede wszystkim Walter ustalił treść ww. Regulaminu, który następnie został przekazany dystrybutorom za pośrednictwem przedstawicieli handlowych Walter drogą e-mailową, a także stworzył i dystrybuował cennik zawierający ceny minimalne kompresorów, stanowiący załącznik do ww. Regulaminu. Ponadto, dystrybutorzy kierowali do Spółki uwagi dotyczące niestosowania minimalnych cen przez innych dystrybutorów, zaś Walter reagował na te sygnały i wzywał niezdiscyplinowanych dealerów do dostosowania cen do poziomu ustalonego. Co istotne, Walter zastosował sankcję wobec jednego z dystrybutorów, pozbawiając go rabatów, a w konsekwencji ograniczając współpracę w zakresie dystrybucji produktów marki Walter Kompressortechnik.

Antykonkurencyjny cel lub skutek porozumienia

- (72) Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 uokik zakazane są porozumienia, których celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym. Uwzględniając brzmienie tej regulacji należy przyjąć, że antykonkurencyjny cel i antykonkurencyjny skutek porozumienia nie muszą wystąpić łącznie i zakazane jest już samo zawarcie (istnienie) porozumienia ukierunkowanego na ograniczenie konkurencji, nie zaś osiągnięcie takiego skutku, natomiast efekt

ograniczenia konkurencji wcale nie musi wystąpić. W niniejszej sprawie antykonkurencyjny cel porozumienia jest jednoznaczny i obiektywny – mamy do czynienia z działaniem strony postępowania polegającym na dokonywaniu uzgodnień z dystrybutorami w zakresie polityki cenowej przy sprzedaży kompresorów marki Walter Kompressortechnik poprzez ustalanie cen minimalnych odsprzedaży tych produktów.

- (73) Wskazać również należy, że z przepisów wykonawczych do ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów⁶ wynika, że zakazane są porozumienia między dostawcą a dystrybutorem polegające na ustalaniu minimalnych cen odsprzedaży produktów. Porozumienia takie stanowią ograniczenie konkurencji zakazane ze względu na sam swój cel (charakter)⁷.
- (74) Stanowisko, że porozumienia ustalające ceny minimalne stanowią najcięższe ograniczenia konkurencji, wobec czego sam fakt ich zawarcia pozwala przyjąć, że celem ich (przedmiotem) było ograniczenie konkurencji, pojawiało się wielokrotnie w wyrokach Sądu Apelacyjnego w Warszawie, np. w wyrokach: z dnia 20 marca 2017 r. sygn. akt VI ACa 1227/15, z dnia 28 lipca 2015 r., sygn. akt VI ACa 1007/14, z dnia 18 lutego 2015 r., sygn. akt VI ACa 1719/13. Ocena wertykalnych porozumień cenowych dotyczących ustalania minimalnych cen odsprzedaży produktów jako ograniczających konkurencję ze względu na cel jest również aktualna w orzecznictwie Sądu Najwyższego, np. w wyrokach z dnia 15 lutego 2019 r., sygn. akt I NSK 10/18, z dnia 15 lutego 2019 r., sygn. akt. I NSK 11/18, z dnia 15 maja 2014 r., sygn. akt. SK 44/13, z dnia 23 listopada 2011 r., sygn. akt. III SK 21/11.
- (75) Porozumienia ustalające ceny minimalne⁸ mogą zaburzać konkurencję na rynku w ten sposób, że ceny towarów są wyższe niż miałyby to miejsce w sytuacji istnienia niezakłóconej konkurencji⁹. Ustalenie cen ogranicza niepewność dystrybutorów co do ich wzajemnego zachowania cenowego na rynku, skutkując ograniczeniem rywalizacji cenowej między nimi. Uzgodnione ceny powodują bowiem ograniczenie zakresu

⁶ Zob. rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 marca 2011 r. w sprawie wyłączenia niektórych rodzajów porozumień wertykalnych spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję (t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 1012).

⁷ Tak m. in. wyrok SN z 23 listopada 2011 r., sygn. III SK 21/11; wyrok SN z 15 maja 2014 r., sygn. III SK 44/13, a także orzecznictwo unijne w sprawach C-243/83 *Binon*, C-161/84 *Pronuptia*.

⁸ Ceny, poniżej których nie może być sprzedawany dany produkt.

⁹ Tak m.in. w wyroku SA w Warszawie z 17.04.2015 r., sygn. VI ACa 1935/13 oraz wyroku SA w Warszawie z 19.12.2012 r., sygn. VI ACa 752/12.

swobody dystrybutora w kształtowaniu w relacji z nabywcą cen sprzedawanych przez siebie produktów. Tym samym celem producenta lub importera (przedsiębiorcy wprowadzającego produkty do obrotu), jest ograniczenie samodzielności cenowej dystrybutorów detalicznych i sprawienie, że ceny utrzymują się na poziomie nie niższym od ustalonego, potencjalnie wyższym, niż w przypadku braku tego ograniczenia.

- (76) Mając na uwadze powyższe, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie spełniony został warunek zastosowania art. 6 ust. 1 uokik polegający na istnieniu antykonkurencyjnego celu porozumienia.

Wyłączenia spod zakazu porozumień, o których mowa w art. 6 uokik

- (77) Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów przewiduje, że porozumienia ograniczające konkurencję są zakazane, o ile nie zostały wyłączone spod zakazu. Istnieją trzy rodzaje wyłączeń spod zakazu zawierania porozumień ograniczających konkurencję:

- zasada *de minimis* – wyłączenie na podstawie art. 7 tej ustawy,
- wyłączenia grupowe – na podstawie art. 8 ust. 3 tej ustawy,
- wyłączenia indywidualne – na podstawie art. 8 ust. 1 tej ustawy.

- (78) W art. 7 uokik przewidziane jest wyłączenie stosowania zakazu zawierania porozumień ograniczających konkurencję z uwagi na niewielki udział przedsiębiorców w rynku. Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 2 tej ustawy wyłączenie to ma miejsce w odniesieniu do porozumień zawieranych między przedsiębiorcami, którzy nie są konkurentami, jeżeli udział żadnego z nich w rynku właściwym, którego dotyczy porozumienie, nie przekracza 10%. Niemniej, zgodnie z art. 7 ust. 3 uokik, wyżej wskazane wyłączenie nie ma zastosowania m.in. do porozumień określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1 tej ustawy. Biorąc pod uwagę, że analizowane w niniejszej sprawie porozumienie stanowi właśnie taki rodzaj porozumienia, nie korzysta ono z wyłączenia spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję w oparciu o określającą zasadę *de minimis* przepis art. 7 ust. 1 uokik.

- (79) Przepis art. 8 ust. 3 uokik stanowi natomiast, że Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia wyłączyć określone rodzaje porozumień spod zakazu zawierania

antykonkurencyjnych porozumień, biorąc pod uwagę korzyści jakie te porozumienia mogą przynieść. Przepisem wykonawczym do art. 8 ust. 3 uokik jest Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 marca 2011 r. w sprawie wyłączenia niektórych rodzajów porozumień wertykalnych spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję (t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 1012, dalej: „**Rozporządzenie**”). Niemniej, stosownie do § 11 ww. Rozporządzenia, wyłączeniu nie podlegają porozumienia wertykalne, które bezpośrednio lub pośrednio, samodzielnie lub w powiązaniu z innymi okolicznościami zależnymi od stron tych porozumień mają na celu ograniczenie prawa nabywcy do ustalania ceny sprzedaży przez narzucenie przez dostawcę minimalnych lub określonej wysokości (sztywnych) cen sprzedaży towarów objętych porozumieniem wertykalnym. Tym samym wertykalne porozumienia dotyczące ustalania cen minimalnych nie podlegają również wyłączeniu grupowemu.

(80) Odnosząc się z kolei do możliwości wyłączenia indywidualnego porozumienia spod zakazu na podstawie art. 8 ust. 1 uokik należy zauważyć, że ciężar udowodnienia okoliczności uzasadniających wyłączenie, to jest wykazania, iż porozumienie spełnia następujące warunki:

- przyczynia się do polepszenia produkcji, dystrybucji towarów lub do postępu technicznego lub gospodarczego;
- zapewnia nabywcy lub użytkownikowi odpowiednią część wynikających z porozumień korzyści;
- nie nakłada na zainteresowanych przedsiębiorców ograniczeń, które nie są niezbędne do osiągnięcia tych celów;
- nie stwarza tym przedsiębiorcom możliwości wyeliminowania konkurencji na rynku właściwym w zakresie znacznej części określonych towarów,

sposzczywa na przedsiębiorcy (strona powołująca się na wyłączenie musi udowodnić spełnienie wszystkich kumulatywnych przesłanek zdefiniowanych w art. 8 ust. 1 ww. ustawy), co w niniejszej sprawie nie nastąpiło.

(81) Reasumując, porozumienia wertykalne polegające na ustalaniu cen minimalnych, jako najpoważniejsze ograniczenia konkurencji nie podlegają wyłączeniom spod zakazu zawierania porozumień ograniczających konkurencję, określonym w uokik oraz wspomnianych wyżej przepisach wykonawczych.

(82) Biorąc powyższe pod uwagę, orzeka się jak w pkt I sentencji niniejszej decyzji.

3. Kara pieniężna

(83) Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 1 i 2 uokik Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 6 uokik, w zakresie niewyłączonym na podstawie art. 7 i art. 8 uokik.

(84) Rozstrzygnięcie w przedmiocie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej ma więc fakultatywny charakter. Skuteczna polityka karania wymaga jednak, by w przypadku stwierdzenia stosowania przez przedsiębiorcę praktyki ograniczającej konkurencję zasadą było nakładanie kary pieniężnej. Okoliczności niniejszej sprawy uzasadniają nałożenie kary na stronę niniejszego postępowania w związku z naruszeniem, o którym mowa w pkt I sentencji decyzji.

Wyliczenie i miarkowanie kary

Przesłanka „choćby nieumyślnego” naruszenia przepisów

(85) Możliwość nałożenia na przedsiębiorców kary na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 uokik wymaga wykazania, że naruszenie zakazu określonego w tej ustawie było co najmniej nieumyślne.

(86) Umyślność naruszenia zachodzi w sytuacji, gdy sprawca miał świadomość, że swoim zachowaniem ogranicza konkurencję. To znaczy, że o umyślności możemy mówić wtedy, gdy przedsiębiorca ma na celu ograniczenie konkurencji lub godzi się na skutek w postaci ograniczenia konkurencji. Natomiast z działaniem nieumyślnym mamy do czynienia wówczas, gdy przedsiębiorca nie miał na celu ograniczenia konkurencji jednakże swoim zachowaniem spowodował jej naruszenie.

(87) W niniejszej sprawie Prezes Urzędu uznał, że Walter dokonał naruszenia umyślnie, w związku z czym spełniona została przesłanka „choćby nieumyślnego” naruszenia reguł konkurencji. Walter świadomie dążył do wprowadzenia i utrzymania systemu ustalania minimalnych cen odsprzedaży swoich produktów wśród dystrybutorów, a zatem do zawarcia porozumienia i utrzymania go w mocy, a także do ograniczenia konkurencji między jej dystrybutorami na szczeblu sprzedaży detalicznej w wyniku

tego porozumienia. Na powyższe wskazuje m.in. dyscyplinowanie przez Walter dealerów, którzy niestosowali się do uzgodnionych minimalnych cen sprzedaży.

- (88) Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, należy również uznać, że przedsiębiorcy będący profesjonalnymi uczestnikami obrotu rynkowego mają możliwość prawidłowego określenia ryzyka prawnego przy podejmowaniu określonych decyzji biznesowych¹⁰. Istotne znaczenie ma także stanowisko Sądu Okręgowego w Warszawie, który przyjął, że nie jest możliwe, aby przedsiębiorca o znacznej renomie i długim okresie funkcjonowania na rynku nie zdawał sobie sprawy ze swoich czynności¹¹.
- (89) Dokonując powyższej oceny, Prezes Urzędu wziął pod uwagę, że Walter jest profesjonalnym uczestnikiem obrotu rynkowego od wielu lat. Podmiot ten posiadał zatem wiedzę prawną i ekonomiczną, umożliwiającą mu rozpoznanie swoich działań jako naruszających reguły konkurencji. Powyższe wnioski należy uznać za tym bardziej uzasadnione, że stwierdzone niniejszą decyzją naruszenie należy do kategorii naruszeń o najbardziej typowym, a zarazem ciężkim charakterze: jest to bowiem porozumienie cenowe, wymienione wprost w art. 6 ust. 1 pkt 1 uokik.
- (90) Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Prezes UOKiK uznał, że naruszenie zakazu określonego w art. 6 ust. 1 pkt 1 uokik przez Walter miało charakter umyślny. Walter ustalając minimalne ceny odsprzedaży produktów własnej marki – jako profesjonalny uczestnik obrotu gospodarczego, posiadający wiedzę prawniczą i ekonomiczną, umożliwiającą rozpoznanie swoich działań jako naruszających prawo ochrony konkurencji – miał świadomość, że wpływanie na politykę cenową dystrybutorów może ograniczać konkurencję. W ocenie Prezesa UOKiK, Walter ponosi winę umyślną, co umożliwia nałożenie na Spółkę – jako uczestnika niedozwolonego porozumienia – kary pieniężnej.

Wysokość kary pieniężnej

- (91) Jako zasadę w art. 106 ust. 1 uokik przyjęto, że kara pieniężna nakładana na przedsiębiorcę stosującego praktyki ograniczające konkurencję może wynieść

¹⁰ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 kwietnia 2011 r., sygn. akt III SK 45/10.

¹¹ Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 11 kwietnia 2011 r., sygn. akt XVII AmA 62/08.

maksymalnie 10% obrotu osiągniętego przez niego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

- (92) Pojęcie „obrotu” zostało sprecyzowane w art. 106 ust. 3 pkt 1, 2 i 3 uokik, zgodnie z którym obrót, o którym mowa w ust. 1, oblicza się jako sumę: 1) przychodów wykazanych w rachunku zysków i strat – w przypadku przedsiębiorcy sporządzającego taki rachunek na podstawie przepisów o rachunkowości; 2) przychodów wykazanych w rocznym sprawozdaniu finansowym równoważnym do rachunku zysków i strat sporządzanym na podstawie przepisów o rachunkowości lub w innym dokumencie podsumowującym przychody w roku obrotowym, w tym w sprawozdaniu z wykonania budżetu – w przypadku przedsiębiorcy, który nie sporządza rachunku zysków i strat na podstawie przepisów o rachunkowości; 3) udokumentowanych przychodów uzyskanych w roku obrotowym w szczególności ze sprzedaży produktów, towarów lub materiałów, przychodów finansowych oraz przychodów z działalności realizowanej na podstawie statutu lub innego dokumentu określającego zakres działalności przedsiębiorcy, a także wartości uzyskanych przez przedsiębiorcę dotacji przedmiotowych – w przypadku braku dokumentów, o których mowa w pkt 1 i 2.
- (93) Ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes UOKiK kieruje się normatywnymi przesłankami ustalania wysokości kar pieniężnych wymienionymi w art. 111 uokik oraz dodatkowo regułami wypracowanymi w orzecznictwie sądowym. Prezes UOKiK dokonując wyliczenia wysokości kar stosuje dodatkowo opublikowane na stronie internetowej Urzędu „Wyjaśnienia dotyczące ustalania kar pieniężnych w sprawach związanych z naruszeniem zakazu praktyk ograniczających konkurencję” (dalej: **„Wyjaśnienia Prezesa UOKiK”**)¹².
- (94) Przedstawiona w ww. wyjaśnieniach metodyka ustalania kary została oparta na normatywnych przesłankach określania kar i dotychczasowym dorobku orzecznictwa w sprawach antymonopolowych. Zgodnie z pkt 1 przedmiotowych wyjaśnień „podstawą obliczenia wysokości kary pieniężnej jest obrót ustalony zgodnie z art. 106 ust. 3 i nast. uokik za ostatni rok, w którym stosowana była praktyka ograniczająca konkurencję”.

¹² Wyjaśnienia dotyczące ustalania wysokości kar pieniężnych w sprawach związanych z naruszeniem zakazu praktyk ograniczających konkurencję, Warszawa grudzień 2015 r.
https://www.uokik.gov.pl/wyjasnienia_i_wytyczne.php

- (95) W związku z powyższym, kara nałożona w niniejszej sprawie została określona w oparciu o obrót Walter z ostatniego roku stosowania praktyki, tj. 2017 r. Natomiast przy określaniu maksymalnej możliwej wysokości nakładanej kary pieniężnej, Prezes Urzędu wziął pod uwagę wysokość obrotu osiągniętego przez Walter w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, tj. 2019 r.
- (96) Zgodnie z przekazanym przez Spółkę rachunkiem zysków i strat za 2018 r., obrót Walter w 2017 r. wyniósł [...] zł (słownie: [...]).
- (97) Zgodnie zaś z przekazanym przez Spółkę zeznaniem o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych (CIT-8) za rok 2019 r. obrót Spółki w 2019 r. wyniósł [...] zł (słownie: [...]).
- (98) Stosownie do art. 111 ust. 1 uokik Prezes Urzędu, ustalając wysokość nakładanych kar pieniężnych, uwzględni w szczególności okoliczności naruszenia przepisów tej ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także okres, stopień oraz skutki rynkowe naruszenia przepisów ustawy, przy czym stopień naruszenia Prezes Urzędu ocenia biorąc pod uwagę okoliczności dotyczące natury naruszenia, działalności przedsiębiorcy, która stanowiła przedmiot naruszenia oraz specyfiki rynku, na którym doszło do naruszenia.

Stopień naruszenia przepisów

- (99) Ze względu na kryterium natury naruszenia Prezes UOKiK wyróżnia trzy rodzaje naruszeń: bardzo poważne, poważne i pozostałe. Naruszenie będące przedmiotem zarzutu postawionego w niniejszym postępowaniu antymonopolowym wobec Walter Prezes UOKiK zaklasyfikował jako naruszenie poważne, bowiem jest nim wertykalne porozumienie cenowe dotyczące ustalania minimalnych cen odsprzedaży produktów. Natura naruszenia znajduje odzwierciedlenie w wysokości kary w ten sposób, że decyduje ona o wysokości kwoty wyjściowej będącej podstawą dla ustalenia wysokości kary. W związku z taką klasyfikacją naruszenia kwota wyjściowa będąca podstawą dla ustalenia wysokości kary zostanie określona w przedziale od powyżej 0,2% do 1% obrotu osiągniętego w przez Spółkę w 2017 r.
- (100) Mając na uwadze ustalone okoliczności sprawy opisane szczegółowo w pkt 4 ustaleń faktycznych, takie jak podejmowanie przez Walter interwencji w sprawie cen oraz

discyplinowanie dystrybutorów do zmiany cen do poziomu uzgodnionego, kwota wyjściowa będąca podstawą dla ustalenia wysokości kary pieniężnej nakładanej na Walter została ustalona na poziomie [...] % obrotu osiągniętego przez Spółkę w 2017 r., co wynosi **199.265 zł** (słownie: sto dziewięćdziesiąt dziewięć tysięcy dwieście sześćdziesiąt pięć złotych).

- (101) Ustalając wymiar kary Prezes UOKiK wziął w dalszej kolejności pod uwagę specyfikę rynku, na jakim doszło do naruszenia konkurencji, specyfikę działalności przedsiębiorcy, a także skutki rynkowe naruszenia. Kara powinna być bowiem tym większa, im większe jest natężenie negatywnych efektów związanych z naruszeniem prawa konkurencji i odwrotnie - kara powinna zostać obniżona, jeśli negatywne efekty związane z naruszeniem są ograniczone lub wręcz znikome.
- (102) Biorąc pod uwagę charakterystykę rynku, jako okoliczność wpływającą na obniżenie kary, Prezes UOKiK uwzględnił fakt, że rynek hurtowej sprzedaży kompresorów (sprężarek) jest rynkiem konkurencyjnym, na którym działa wielu przedsiębiorców i na którym nie występują istotne bariery wejścia. Z materiału zgromadzonego w aktach sprawy wynika, że Walter posiada wielu konkurentów, którzy mają dostęp do zasadniczo tych samych aktywów produkcyjnych, co Walter. Spółka oświadczyła, że kompresory marki Walter Kompressortechnik (z wyjątkiem serii z oznaczeniem „P”) pochodzą z fabryk, w których produkowane są kompresory innych marek o tych samych parametrach i z tych samych materiałów. Powyższe oznacza, że odbiorcy końcowi mogą nabyć urządzenia różnych marek wykonane na tej samej linii produkcyjnej. Wskazać również należy, że dystrybutorzy prowadzą co do zasady sprzedaż wielu marek kompresorów. Spółka oszacowała swój udział w krajowym rynku hurtowej sprzedaży kompresorów na ok. [...] % łącznie dla wszystkich urządzeń jakie produkuje i dystrybuuje. Z ogólnego rozpoznania Prezesa UOKiK dotyczącego struktury krajowego rynku hurtowej sprzedaży kompresorów wynika, że Spółka posiada co najmniej trzech konkurentów, których potencjał ekonomiczny jest większy od Walter w ujęciu ilościowym (liczba sprzedanych kompresorów). Poza ww., konkurentem Spółki jest międzynarodowa grupa kapitałowa [...], obejmująca m.in. marki kompresorów jak [...] i [...] sprzedawane na terenie Polski odpowiednio przez [...] oraz [...], jak również inne marki kompresorów ([...]) sprzedawane za pośrednictwem autoryzowanych partnerów

handlowych na terenie Polski. Z ogólnego rozpoznania Prezesa UOKiK wynika, że [...] może mieć istotną pozycję na ww. rynku w ujęciu wartościowym, uwzględniając to, iż produkty tej marki są oferowane zasadniczo w innych – wyższych – segmentach cenowych niż Walter.

- (103) Prezes UOKiK jako kolejną okoliczność wpływającą na obniżenie kary wziął pod uwagę, iż sprzedaż za pośrednictwem Internetu, głównie portalu Allegro.pl nie stanowi istotnego kanału dystrybucji produktów objętych porozumieniem. Ze względu na profesjonalny charakter obrotu ww. produktami głównym kanałem dystrybucji kompresorów jest sprzedaż bezpośrednia, tymczasem porozumienie dotyczyło ustalenia minimalnych cen kompresorów marki Walter Kompressortechnik w Internecie, w tym głównie na portalu Allegro.pl.
- (104) Prezes UOKiK uwzględnił z kolei jako okoliczność wpływającą na podwyższenie kary fakt, iż przedmiotowe porozumienie zostało prowadzone w życie i wywarło negatywne skutki, powodując kształtowanie się cen na poziomie wyższym niż w braku porozumienia.
- (105) Powyższe okoliczności związane ze specyfiką rynku, działalnością strony postępowania oraz skutkami rynkowymi naruszenia zostały uwzględnione przy ustaleniu wysokości kary pieniężnej poprzez obniżenie ustalonej kwoty bazowej o **10%** do kwoty **179.338 zł** (słownie: sto siedemdziesiąt dziewięć tysięcy trzysta trzydzieści osiem złotych).

Okres naruszenia

- (106) Uwzględniając okres naruszenia Prezes Urzędu może zwiększyć ustaloną na poprzednim etapie kwotę, jeżeli długotrwałość stosowania praktyki ograniczającej konkurencję prowadzi do zwielokrotnienia jej negatywnych skutków. Dla odzwierciedlenia wpływu okresu naruszenia na wysokość kary Prezes UOKiK może zwiększyć kwotę bazową w przypadku długotrwałych porozumień ograniczających konkurencję maksymalnie o 200%. W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK przyjął, że okres naruszenia nie był długi, bowiem wyniósł niespełna rok. Z ustaleń wynika, że Spółka od połowy 2016 r. wpływała na politykę cenową dystrybutorów, zaś w dniu 30 maja 2017 r. wycofała Regulamin i nie podejmowała żadnych działań w odpowiedzi na wpływające do niej w dalszym ciągu sygnały od dystrybutorów o zaniżaniu cen

kompresorów przez dystrybutorów sprzedających w Internecie. Mając na uwadze powyższe, w przedmiotowej sprawie brak jest podstaw do podwyższenia z uwagi na długotrwałość porozumienia kwoty ustalonej na wcześniejszym etapie.

Okoliczności łagodzące i obciążające

- (107) Ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes Urzędu bierze pod uwagę także okoliczności łagodzące lub obciążające, które wystąpiły w sprawie (art. 111 ust. 2 uokik). Okoliczności łagodzące i obciążające są oceniane łącznie, indywidualnie dla każdej sprawy oraz dla każdego przedsiębiorcy.
- (108) Okolicznościami łagodzącymi są w szczególności: (1) dobrowolne usunięcie skutków naruszenia, (2) zaniechanie stosowania zakazanej praktyki przed wszczęciem postępowania lub niezwłocznie po jego wszczęciu, (3) podjęcie z własnej inicjatywy działań w celu zaprzestania naruszenia lub usunięcia jego skutków, (4) współpraca z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania, rozumiana jako aktywne współdziałanie, wykraczające poza wynikający z art. 50 ust. 1 uokik obowiązek przekazywania w wyznaczonym terminie koniecznych informacji i dokumentów, podjęte w szczególności z własnej inicjatywy, w celu szybkiego i kompleksowego wyjaśnienia sprawy oraz zakończenia postępowania, (5) bierna rola w naruszeniu, w tym unikanie przez przedsiębiorcę wprowadzenia w życie postanowień porozumienia ograniczającego konkurencję, (6) działanie pod przymusem w przypadku naruszenia zakazu porozumień ograniczających konkurencję.
- (109) Z kolei okolicznościami obciążającymi są: (1) rola lidera lub inicjatora porozumienia ograniczającego konkurencję lub nakłanianie innych przedsiębiorców do uczestnictwa w tym porozumieniu w przypadku naruszenia zakazu porozumień ograniczających konkurencję, (2) przymuszanie, wywieranie presji lub stosowanie środków odwetowych w stosunku do innych przedsiębiorców, mające na celu wprowadzenie w życie lub kontynuowanie naruszenia, (3) dokonanie uprzednio podobnego naruszenia, które należy rozumieć jako uprzednie dopuszczenie się stosowania praktyki ograniczającej konkurencję, stwierdzone prawomocną decyzją Prezesa UOKiK; waga tej okoliczności będzie tym większa, im większe będzie podobieństwo dokonanych naruszeń, przy ustalaniu którego brane będą pod uwagę w szczególności kwalifikacja prawna naruszeń

– art. 6 lub art. 9 ustawy – oraz mechanizm ograniczenia konkurencji (np. stosowanie cen drapieżnych), (4) umyślność naruszenia.

- (110) W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK uwzględnił jako okoliczność łagodzącą fakt zaniechania przez Walter stosowania praktyki ograniczającej konkurencję przed wszczęciem niniejszego postępowania antymonopolowego oraz przed przeszukaniem w Spółce. W dniu 30 maja 2017 r. Spółka skierowała bowiem do dystrybutorów prowadzących sprzedaż kompresorów w kanale internetowym oświadczenie, iż Regulamin wprowadzający minimalne ceny odsprzedaży kompresorów Walter przestał obowiązywać. Z materiału zgromadzonego w aktach sprawy wynika, że dystrybutorzy po 30 maja 2017 r. w dalszym ciągu kierowali do Spółki informacje o zaniżaniu cen przez ich konkurentów, jednakże Walter nie podejmował żadnych działań w tym zakresie, przede wszystkim nie interweniował o zmianę cen u dystrybutorów wskazywanych jako niedostosowujących cen do poziomu z Regulaminu.
- (111) Jako przesłankę łagodzącą Prezes UOKiK uwzględnił również podjęcie przez Walter z własnej inicjatywy działań w celu usunięcia skutków naruszenia poprzez skierowanie w dniu 1 października 2019 r. do dystrybutora wykluczonego ze współpracy wskutek niezastosowania się do Regulaminu, tj. do [...], pisma informującego o możliwości ponownego nawiązania współpracy w zakresie sprzedaży produktów marki Walter Kompressortechnik.
- (112) Ponadto, dalsze obniżenie kary na tym etapie miarkowania uzasadniane jest zdaniem Prezesa UOKiK współpracą Spółki z Prezesem UOKiK w toku niniejszego postępowania rozumianą jako aktywne współdziałanie, wykraczające poza wynikający z art. 50 ust. 1 uokik obowiązek przekazywania w wyznaczonym terminie koniecznych informacji i dokumentów. W pierwszej kolejności wskazać należy, że Spółka z własnej inicjatywy, tj. bez wezwania Prezesa UOKiK, przekazała dodatkowe wyjaśnienia w sprawie w piśmie z dnia 29 lipca 2019 r. Co istotne, w odrębnym piśmie z dnia 14 października 2019 r. Spółka przekazała do Prezesa UOKiK zawiadomienie o potencjalnym innym ograniczeniu konkurencji na rynku kompresorów w Polsce. Z powyższych względów tej okoliczności łagodzącej Prezes Urzędu zamierza przyznać znaczną wagę.

- (113) Z kolei jako okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uwzględnił fakt pełnienia przez Walter roli lidera porozumienia ograniczającego konkurencję przejawiającej się m.in. w podejmowaniu od połowy 2016 r. interwencji na zgłaszane przez dystrybutorów sygnały zaniżania cen przez ich konkurentów sprzedających kompresory marki Walter Kompressortechnik w Internecie oraz usankcjonowaniu porozumienia poprzez stworzenie Regulaminu z cennikiem i przekazaniu go do stosowania przez dystrybutorów pod rygorem sankcji.
- (114) Drugą okolicznością obciążającą, którą Prezes UOKiK uwzględnił, jest faktyczne zastosowanie przez Walter sankcji wobec jednego z dystrybutorów, tj. zakończenie z nim współpracy z powodu niezastosowania się do zasad Regulaminu.
- (115) Jak trzecią okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uwzględnił umyślność działania Walter, opisaną na str. 26-27 niniejszej decyzji. Zdaniem Prezesa Urzędu, Spółka jako profesjonalny uczestnik obrotu wiedziała, iż jej działania naruszają przepisy w zakresie ochrony konkurencji.
- (116) W związku z uwzględnieniem w odniesieniu do Walter ww. okoliczności łagodzących oraz okoliczności obciążających, w tym mając na względzie większą wagę okoliczności łagodzących ze względu na współpracę z Prezesem UOKiK i zaniechanie praktyki przed wszczęciem postępowania oraz przed przeszukaniem w Spółce, Prezes UOKiK obniżył wysokość kary pieniężnej ustalonej na poprzednim etapie wobec ww. przedsiębiorcy o **20%**. Mając na uwadze powyższe kryteria, kara pieniężna ustalona na tym etapie wynosi **143.470 zł** (słownie: sto czterdzieści trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt złotych).
- (117) Zaproponowany poziom kary uwzględnia wszystkie istotne okoliczności sprawy oraz zapewnia, że jest ona dostatecznie odczuwalna dla osiągnięcia represyjnego i prewencyjnego celu sankcji. Jednocześnie dolegliwość kary jest nie większa, niż jest to niezbędne dla osiągnięcia tych celów.

Dobrowolne poddanie się karze pieniężnej

- (118) Zgodnie z art. 89a ust. 1 uokik przed zakończeniem postępowania antymonopolowego Prezes Urzędu może wystąpić, z urzędu lub na wniosek strony, do wszystkich stron z propozycją przystąpienia do procedury dobrowolnego poddania się karze pieniężnej,

jeżeli uzna, że zastosowanie tej procedury przyczyni się do przyspieszenia postępowania. Z wnioskiem o wszczęcie procedury może wystąpić także strona postępowania. Zgodnie z art. 89a ust. 3 uokik w przypadku zastosowania procedury, o której mowa w ust. 1, wysokość kary pieniężnej, jaka może zostać nałożona na stronę, której ostateczne stanowisko, o którym mowa w ust. 7, zostało uwzględnione w treści decyzji, zostaje obniżona o 10% w stosunku do kary pieniężnej, jaka zostałaby nałożona na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 uokik, gdyby strona nie poddała się dobrowolnie karze.

- (119) W związku ze złożeniem przez Walter wniosku o przystąpienie do procedury dobrowolnego poddania się karze pieniężnej w trybie art. 89a uokik, Prezes UOKiK wyraził zgodę na rozpoczęcie tej procedury. Wobec czego ustalając wysokość kary pieniężnej nakładanej na ww. przedsiębiorcę koniecznym jest uwzględnienie uregulowań wynikających z art. 89a ust. 3 uokik i jej obniżenie o **10%**.
- (120) Mając powyższe na względzie, wysokość kary pieniężnej nakładanej na Spółkę na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 89a ust. 3 uokik wynosi **129.123 zł** (słownie: sto dwadzieścia dziewięć tysięcy sto dwadzieścia trzy złote).
- (121) W ocenie Prezesa Urzędu wysokość kary odzwierciedla wyżej wskazane przesłanki ustalania kar.
- (122) Należy podkreślić, że zdaniem Prezesa Urzędu tylko kara w ustalonej wyżej wysokości pozwoli osiągnąć cele, jakie są związane z tym rodzajem sankcji. Nakładając karę pieniężną Prezes Urzędu kieruje się bowiem założeniem, że powinna ona spełniać funkcję represyjną, jak i prewencyjną (dyscyplinującą). Nałożona kara pieniężna powinna przyczynić się do zapewnienia trwałego zaprzestania w przyszłości naruszania przez adresata decyzji reguł konkurencji. Aby skutecznie zapobiegać próbom pojawienia się w przyszłości takich niekorzystnych zjawisk, musi być ostrzeżeniem odczuwalnym. Kara w ustalonej wysokości będzie miała wobec Walter taki właśnie wymiar.
- (123) Biorąc powyższe pod uwagę, orzeka się jak w pkt II sentencji niniejszej decyzji.

4. Koszty postępowania

- (124) Zgodnie z art. 77 ust. 1 uokik, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania. Natomiast w świetle art. 80 uokik, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.
- (125) Z przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie wynika, co składa się na koszty postępowania, o których mowa w art. 77 uokik. Wobec wyrażonego w art. 83 uokik generalnego odesłania w sprawach nieuregulowanych do przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 i 695) należy przyjąć, że zakres tych kosztów wyznacza art. 263 §1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Tym samym, do kosztów postępowania należy zaliczyć: (i) koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron; (ii) koszty doręczania stronom pism urzędowych; (iii) inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy.
- (126) W punkcie I sentencji niniejszej decyzji stwierdzono stosowanie przez stronę postępowania praktyk ograniczających konkurencję zakazanych na podstawie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.
- (127) Na koszty Prezesa Urzędu w niniejszym postępowaniu składają się wydatki związane z prowadzoną w toku postępowania korespondencją. W związku z powyższym postanowiono obciążyć Walter kosztami w kwocie 206,10 zł (słownie: dwieście sześć złotych dziesięć groszy).
- (128) Biorąc powyższe pod uwagę, orzeka się jak w pkt III sentencji niniejszej decyzji.

Pouczenia:

- (129) Koszty postępowania należy uiścić w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

(130) Zgodnie z art. 112 ust. 3 uokik karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

(131) Przy dokonywaniu wpłaty należy dopisać numer decyzji Prezesa Urzędu stanowiącej podstawę jej dokonania.

(132) Zgodnie z art. 81 ust. 1 uokik w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 1575), od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

(133) Stosownie do art. 81 ust. 3a uokik, w przypadku wniesienia odwołania od decyzji, uwzględniającej ostateczne stanowisko strony o dobrowolnym poddaniu się karze pieniężnej, Prezes Urzędu, nie przekazując akt sądowi, w razie:

1) uznania odwołania za słuszne:

a) uchyla swoją decyzję zgodnie z zasadami określonymi w art. 81 ust. 3 uokik¹³ albo

b) zmienia swoją decyzję w całości lub w części zgodnie z zasadami określonymi w ust. 3, zmieniając ją również w zakresie kary pieniężnej; karę pieniężną nakłada się w wysokości, w jakiej zostałyby ona nałożona, gdyby strona nie poddała się dobrowolnie karze pieniężnej;

2) nieuznania odwołania za słuszne – zmienia swoją decyzję w zakresie kary pieniężnej, ustalając ją w wysokości, w jakiej zostałyby nałożona, gdyby strona nie poddała się dobrowolnie karze pieniężnej, o czym niezwłocznie powiadamia stronę, przesyłając jej nową decyzję, od której przysługuje odwołanie.

(134) W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach postępowania zawartego w pkt. III sentencji niniejszej decyzji, na podstawie art. 264 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 83 uokik, jak również stosownie do art. 81 ust. 5 uokik, w związku z art. 479³² §1 oraz 2 kodeksu postępowania cywilnego,

¹³ Zgodnie z art. 81 ust. 3 u.o.k.k. jeżeli Prezes Urzędu uzna odwołanie za słuszne, może nie przekazując akt sądowi- uchylić albo zmienić swoją decyzję w całości lub w części, o czym bezzwłocznie powiadamia stronę, przesyłając jej nową decyzję, od której stronie przysługuje odwołanie. Uchylając albo zmieniając decyzję, Prezes Urzędu stwierdza jednocześnie, że decyzja ta została wydana bez podstawy prawnej albo z rażącym naruszeniem prawa.

stronie przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji z postanowieniem.

- (135) Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2020 r. poz. 755, ze zm.), odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 1000 zł, a zażalenie na postanowienie Prezesa Urzędu -w kwocie 500 zł.
- (136) Zgodnie z art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie.
- (137) Zgodnie z art. 105 ust. 1zd. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych należy zgłosić na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.
- (138) Stosownie do treści art. 117 § 1 kodeksu postępowania cywilnego strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Zgodnie z art. 117 § 2 kodeksu postępowania cywilnego osoba fizyczna, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Zgodnie z art. 117 § 3 kodeksu postępowania cywilnego osoba prawna lub inna jednostka organizacyjna, której ustawa przyznaje zdolność sądową, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli wykaże, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego.
- (139) Zgodnie z art. 117 § 4 kodeksu postępowania cywilnego wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy. Osoba fizyczna, która nie ma miejsca

zamieszkania w siedzibie tego sądu, może złożyć wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego w sądzie rejonowym właściwym ze względu na miejsce swego zamieszkania, który niezwłocznie przesyła ten wniosek sądowi właściwemu.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów

Dyrektor Delegatury
w Łodzi

